

“Тату, чому б тобі не піти з нами до церкви?”

ІЛЮСТРАЦІЇ НАДІЇ СУЯТНИ

Недільний сюрприз

Алелі Коронел-Камітан
(Грунтується на справжніх подіях)

Ця історія сталася у Малайзії.

Дженазну подобалося ходити до церкви кожного тижня. Він не хотів пропустити жодної неділі! Він був єдиною дитиною у своїй сім'ї, тож його друзі у Початковому товаристві були йому як рідні брати і сестри. Йому подобалося дізнаватися з ними про Ісуса і співати разом. Його мама ходила з ним до церкви, але тато ніколи не ходив. Тато не був членом Церкви.

Одного разу за вечерею Дженазн запитав: “Тату, чому б тобі не піти з нами до церкви?”

Тато підвів погляд. “Я дуже зайнятий по неділях”.

“Але, тату, важливо зберігати Суботній день у святості”, — сказав Дженазн. — Так говориться в Писаннях”.

У мами був здивований вигляд. “Ти дуже уважний на своїх уроках у церкві. Це нічого, що твій тато не ходить з нами. Він допомагає нам багатьма іншими способами”.

Поки Дженазн готувався до сну, він думав про те, як би це

було, якби тато прийшов до церкви. Іноді йому було трохи сумно, коли він бачив своїх друзів, які сиділи зі своїми батьками. Він хотів, щоб тато міг бути з ним і мамою.

Перед сном Дженазн став на коліна, щоб помолитися. “Дорогий Небесний Батьку, — сказав він, — будь ласка, нехай у мого тата звільниться час у неділю, щоб він міг піти з мамою і зі мною. Я б дуже хотів сидіти з ним у церкві”.

Минуло кілька тижнів, і однієї неділі мама покликала Дженазна до себе в кімнату.

“Вибач, але ми не можемо піти

до церкви сьогодні, — сказала вона. — Я погано себе почуваю”.

Дженазн засмутився. “Але я буду сумувати сьогодні за своїми друзями і за уроком. Мені дуже хочеться піти до церкви”.

“Не засмучуйся, — сказала мама. — Це лише одна неділя. І якщо хочеш, ми можемо зателефонувати твоїй вчительці Початкового товариства, щоб дізнатися, який сьогодні буде урок”.

Дженазн поцілував маму у чоло. “Усе гаразд. Відпочинь, мамо. Я знаю, що Небесний Батько знає, чому я не можу прийти до церкви сьогодні”.

Дженазн пішов до своєї кімнати і взяв журнал *Друг*. Навіть якщо він

не міг піти до церкви, він все одно міг читати історії, щоб святити Суботній день.

“Дженазн!” — гукнув тато.

Дженазн вийшов зі своєї кімнати. “Що, тату?” —

Тато усміхався. “Вдягайся. Я знаю, як тобі подобається ходити на збори, і я не хочу, щоб ти їх пропустив. Я піду з тобою”.

Дженазн широко відкрив очі. Він не міг повірити! Усмішка не сходила в нього з обличчя, поки він у поспіху збирався.

У церкві Дженазн познайомив тата зі своїми друзями. Тато сидів поруч з ним під час причасних зборів. Дженазн був таким щасливим, що був у церкві зі своїм татом!

Після зборів тато сказав: “Мені зараз потрібно йти. Я заберу тебе після уроку Початкового товариства, добре?”

“Добре”, — сказав Дженазн. Він хотів, щоб тато залишився, але був радий, що тато прийшов. То дійсно був чудовий недільний сюрприз! ●

